

SKANDINAVISK

BARNEMISJON

JULEBREV

NR 4 2010 – ÅRGANG 22 – ISSN 1652-5108

Et herremåltid ved juletider.

Vi sitter utenfor en kafe og har bestilt en stor porsjon pizza. Mens vi venter på maten, er det mange som rekker hånda fram og gjerne vil ha litt av vestens rikdom. Det ble ingen penger, men jeg tenkte at om det kommer noen gatebarn hit, skal de i alle fall få resten av min mat.

Vi er gode og mette da plutselig to gutter dukker opp. Klærne lukter, og de er møkkete og fæle, men med store bedende øyne ser de maten som står igjen. “Kan vi få. Vi har ikke spist på lenge”? Hjertet smeltet med en gang. Tankene går mange år tilbake til første gang jeg reiste til Ukraina og møtte to gutter på akkurat samme alderen, like møkkete og sultne ved grensen.

Jeg rekker fram maten, og blikket er ubeskrivelig. “Jeg var sulten og dere så til meg”. Vi overlot restene til gut-

tene som gikk lykkelig videre. Vi gir av vår overflod og har ingenting å skryte av, men jeg er svært glad for å kunne formidle litt omsorg til dem som sjelden kjenner seg elsket av noen.

Hjelpen fra deg betyr mye mer enn du tror, og jeg håper du vil være med å spre lys og glede denne julen også.

En riktig god jul og godt nyttår.

Kari Haraldsen

SKANDINAVISK
BARNEMISJON

UTGIVER

Skandinavisk Barnemisjon
Boks 245
Dueveien 5
No-4576 Lyngdal
Tlf 99 09 33 60
post@barnemisjonen.no
www.barnemisjonen.no

ANSVARLIG REDAKTØR

Kari Haraldsen
kari@barnemisjonen.no

Oversettelse: Toril Berg

TRYKK

Snartrykk
Farsund 11/2010
snartrykk@online.no

FORSIDEBILDE

Foto: Lyudmila Loniuk

Se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for hele folket!

Kjære faddere og livreddere!

Jeg elsker engelens hilsen til hyrdene når han forteller at Jesus er født. Det er et gledesbudskap som gjelder alle mennesker uansett om vi er fattige eller rike, syke eller friske, menn eller kvinner, barn eller voksne. Gledesbudskapet gjelder alle!

I Barnemisjonen forsøker vi å formidle denne gleden under julehøytiden på mange vis. Vi når nesten 100 000 mennesker med våre ulike juleprogram. Vi samler de barna som er under vår omsorg og lager herlige julefester for dem. Vi deler tusentalls av matpakker til fattige familier, vi besøker barn og voksne på sykehusene, vi deler ut julegaver på barnehjem, skoler, internat, fengsler osv. Vi har over 100 julekonserter der fattige mennesker får komme og lytte til julens glade budskap. Etter konserten får man en matpakke på 10 kg med seg hjem til familien.

Jeg ønsker at du skal få oppleve gleden hos alle disse menneskene, når de kanskje for første gang i sitt liv får feire en god og verdig jul! For meg er dette en av årets høydepunkter; når jeg deltar på våre ulike julefester og får se den enorme gleden som de sprer. Gledestårene som jeg får oppleve hos både barn og voksne er en bekreftelse på hvor viktig dette er for dem. Et av disse mange bildene som brant seg fast på netthinnen min, er når en liten foreldreløs gutt på 4 år åpner sin julegave på barnehjemmet og får en lekebil. Jeg skulle ønske dere hadde fått se hvordan øynene hans lyste opp hele rommet, og fikk høre hans gledesrop! Da ville dere forstå hvor mye han hadde lengtet etter denne julegaven. Vi kommer også til å arrangere disse store juleprogrammene i år. Til dette trenger vi ditt økonomiske bidrag, og derfor ber jeg deg om en ekstra julegave. Du kan benytte giroen som ligger ved, merket med julegave.

På vår jule-cd, som vi har lagt ved, kan du høre om alt det fantastiske som har hendt i løpet av dette året. Det har virkelig vært et spennende år, så ta deg tid til å lytte og glede deg sammen med oss.

Til slutt vil jeg ønske deg en riktig god jul og et velsignet nytt år, og takke for den støtte og tillit som du gir oss i Skandinavisk Barnemisjon!

Bo Wallenberg MISJONSSJEF

bo.wallenberg@barnmissionen.se

www.barnemisjonen.no

God jul fra Zambia

Vi vil gjerne takke alle som har vært med på å gi oss muligheten til å dele ut geiter i Zambia. De som har fått disse geitene er familier som har tatt til seg foreldreløse og sterkt trengende barn. Det å få geiter har vært en stor glede, og en stor hjelp i hverdagen.

Før vi kan dele ut geiter tar vi kontakt med myndighetene, og de er hver gang svært glad for den ekstra hjelpen dette innebærer. Vi har fått tillatelse til å lage en oversikt over dem som har det aller vanskeligst og bruke dette i arbeidet, og har i tillegg fått lov til å holde kristne møter. Vi har også kontakt med de eldste i distriktet. Vi skal dele ut geiter i Mpongwe, Ntekete og Masati distrikt, 100 geiter på hvert sted.

Familier som har tatt til seg foreldreløse barn i distriktet, får på denne måten hjelp til å underholde dem. Vi holder møter på hvert sted. Vi forteller dem at Gud har omsorg for

dem og at de er hans barn. På ett av møtene tok omkring 30 mennesker imot Jesus som Herre i sine liv. Slike opplevelser gjør stort inntrykk. Arbeidet er effektivt, og i løpet av to dager ble familiene registrert og 100 geiter ble delt ut. Når vi er i kontakt med både de eldste og familiene, forteller vi dem at Gud elsker dem så høyt at han har sendt oss for å hjelpe dem på denne måten. Jeg blir svært grepet når jeg ser hvor glade alle blir. Er det virkelig sant at dere vi gi oss geitene? Slikt har vi aldri opplevd før.

Hvor viktig er det ikke å gå dit ingen andre vil gå. En riktig god og velsignet jul

Telefongave

Ring 820 43215 og støtt Skandinavisk Barnemisjon med 100 kroner.

Operatørens avgifter blir trukket fra

Et barn er oss født

”Da jeg kom inn på kontoret fikk jeg telefonen. Ei ung jente hadde akkurat født, og hun ville helst slippe å ta seg av barnet.

Vanskelighetene tårnet seg opp for henne som skulle være lykkelig med sin lille nye venn. Men sammen med alle slektningene sine bodde de på et lite rom. Det var rett og slett ikke plass....” forteller Lyudmila Loniuk fra Ukraina Tankene går til Betlehem. Der var det heller ikke plass for en ung mor som skulle føde verdens Frelser. Likevel ble moren og barnet sentrum for hele verdens oppmerksomhet. Himmels englekor sang for gutten i stallen. Gaven fra vismennene ble som en hyllest til barnet.

- og i Ukraina kunne Lyudmila Loniuk, lederen i Barnemisjonen få overrekke klær og det mest nødvendige for at babyen skulle kunne få bli hos mamma. ”Det ble et gledens øyeblikk da vi dagen etter kom med mat, klær og det mest nødvendige til barnet som sov trygt og godt, uten tanke på framtida,” forteller hun med et smil.

Nytt opplegg på Shining Light

På skolen i Rizal, Shining Light Center yrer det av liv og aktivitet. Dette skoleåret er det 166 elever der, fordelt på 93 førskolebarn og 73 grunnskoleelever. Det er alltid en enorm glede å besøke skolen, og vite at disse barna fra vanskelige økonomiske forhold her får en sjanse til utdanning, utvikling av sosial kompetanse og åndelig veiledning. Utenfor skolen sitter det

mange mødre og venter på sine barn gjennom hele skoledagen. Det kommer av at veien hjem er så lang at det ikke lønner seg å dra hjem i mellomtiden. En del mindre søsken får være med og får leke ute i gården mens de venter på storesøster eller storebror. Dette skoleåret innføres et nytt undervisningssystem på førskolen. Det kalles DAP, som står for "De-

velopmentally Appropriate Practice". Hvert barn er unikt og har ulike behov, derfor bør undervisningen være tilpasset hvert barns individuelle utvikling. Dette er helt nytt for alle foreldre og en del har vært undrende til dette nye systemet. Foreldrene har i høst fått komme på seminarer om barns utvikling og forståelsen for det nye systemet har økt. Vi tror og håper at barna på "Shining Light Center" skal gå ut av vår skole vel rustet for framtiden.

Når ulykken rammer

Å komme ut for en trafikkulykke på Filippinene er noe alle fattige familier er utrolig redde for. Når det skjer, er deres første spørsmål: Hvor kan vi få hjelp, hvor mye penger må vi ha med oss, hva kommer det til å koste totalt?

Lille Zilfred, ett av førskolebarna i Shining Light, satt med flere klassekamerater i en trisykkel, "motersykkel med sidevogn", på vei hjem fra skolen når da ulykken skjedde. Føreren, som hadde sykelen full med barn møtte en stor søppelbil på vei til søppelberget. For ikke å frontkollidere kjørte han ut av veien og Zilfred slo pannen hardt i en stein. Blodet sprutet, og det utbrøt ut panikk.

Foreldrene ble hentet, og gutten ble tatt med til nærmeste sykehus, som var privat. Der sydde de såret sammen, og så måtte Zilfred dra hjem. Det fantes ikke penger for å betale noe videre pleie der. Familien hadde i all hast solgt sine geiter til naboer for å ha kontanter før de kunne dra til sykehuset. Da vi fikk høre om ulykken på kontoret sørget vi for at Zilfred fikk komme til det statlige sykehuset inne i

Manila for videre oppfølging, siden synet var påvirket. Etter tre dager der, kunne den lille gutten returnere hjem, uten andre skader enn ett stort arr i pannen. Geitene fikk Zilfreds familie kjøpe tilbake av naboene. Enda en gang ble vi slått av den sårbarhet som fattige familier på Filippinene er utsatt for ved ulykker og sykdom.

